

De mythe van de kerk uit de eerste eeuw

Door: Justin Johnson

Wat is een mythe? Een mythe is een verhaal dat veel mensen kennen, maar dat niet werkelijk, of exact, zo is gebeurd.

Als we het over kerkgeschiedenis hebben, bestaat er een veel voorkomende mythe over de kerk uit de eerste eeuw.

De mythe gaat als volgt: er was geen verdeeldheid in de vroege kerk omdat ze zo dicht bij de bediening van Jezus stonden.

De mythe is erg populair onder degenen die Paulus' speciale apostelschap ontkennen. De beschrijving van het met de Heilige Geest vervulde overblijfsel van Petrus op Pinksteren helpt de mythe in stand te houden:

“Hand. 2:44: En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen;

De mythe manifesteert zich vandaag wanneer mensen praten over de “kerk van de eerste eeuw” of “de vroege kerk” alsof iedereen begrijpt waarover het gaat en het er mee eens is.

De mythe gaat ervan uit dat meningsverschillen en denominaties pas veel later begonnen in Europa en Amerika. Aangezien uw Paulinische dispensationele (volgens de bedelingen/uitdelingen) overtuiging halverwege Handelingen niet de historische leer is van de zogenaamde kerk van de eerste eeuw, moet u het dus bij het verkeerde eind hebben.

Het voorgaande is onjuist. Al in de geschiedenis van Paulus' bediening waren er verdeeldheid, ketterijen en denominaties. (“denominaties” zijn: religieuze of godsdienstige groeperingen).

Verdeeldheid in de eerste eeuw.

De Korinthiërs hadden veel verdeeldheid en ketterijen in hun stad, zie 1 Kor 11:18-19:

“18 Want eerstelijk, als gij samenkomt in de Gemeente, zo hoor ik, dat er scheuringen zijn onder u; en ik geloof het ten dele; 19 Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u.

Er waren invloedrijke groepen die het woord van God corrumpeerden en een andere Jezus en een ander evangelie leerden, zie 2 Kor 2:17 en 2 Kor 11:4:

“2 Kor. 2:17: Want wij dragen niet, gelijk velen, het Woord Gods te koop, maar als uit oprechtheid, maar als uit God, in de tegenwoordigheid Gods, spreken wij het in Christus.

“2 Kor. 11:4: Want indien degene, die komt, een anderen Jezus predikte, dien wij niet gepredikt hebben, of indien gij een anderen geest ontvingt, dien gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem met recht.

Er waren valse Christelijke leraren in Rome die Paulus adviseerde te vermijden, zie Rom. 16:17-18:

“17 En ik bid u, broeders, neemt acht op degenen, die tweedracht en ergernissen aanrichten tegen de leer, die gij van ons geleerd hebt; en wijkt af van dezelve. 18 Want dezulken dienen onzen Heere Jezus Christus niet, maar hun buik; en verleiden door schoonspreken en prijzen de harten der eenvoudigen.

De Galaten geloofden een ander evangelie nadat ze het evangelie van Paulus hadden gehoord, en raakten gevangen in religie in plaats van op Gods genade te steunen, zie Gal 1:6:

“Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die (Paulus) u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;

Paulus stichtte kerken in Klein-Azië, maar tegen het einde van zijn bediening zei hij in 2 Tim. 1:15:

“Gij weet dit, dat allen, die in Azie zijn, zich van mij afgewend hebben;.....”.

Er waren erudiete (= beschaafde) religieuze praters die hele huizen, door de bediening van Paulus, ondermijnden door hun "goede woorden en mooie toespraken" om meer geld, status en controle te krijgen in de kerken van de eerste eeuw.

Paulus wilde dat hun mond zou worden gesloten, zie Titus 1:10-11:

“10 Want er zijn ook vele ongeregelde, ijdelheidsprekers en verleiders van zinnen, inzonderheid die uit de besnijdenis zijn (Joden); 11 Welken men moet den mond stoppen, die gehele huizen verkeren, lerende wat niet behoort, om vuil gewins wil.

Welke kerk?

Al in de tijd van Paulus waren er verdeeldheid en ketterijen in de kerkgeschiedenis.

Als iemand zegt: “de vroege kerk leerde/geloofde/deed dit”, zou je antwoord kunnen zijn: “welke kerk?”

Negen van de tien keer is het antwoord niet een Paulinische kerk, maar één van de vroege afdelingen die de grote kerk hebben gecreëerd, de Roomse kerk of de meer populaire historische kerken.

Niet iedereen in de eerste eeuw was het eens, vooral niet over wat God aan Paulus had geopenbaard, zie Hand. 28:25:

“En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vadersen,

Paulus was het niet eens met veel leraren uit de eerste eeuw over de richting en leerstelling van de kerk. Wij, die Paulinisch zijn, bevinden ons in hetzelfde schuitje als Paulus met betrekking tot de gevaren in de kerkgeschiedenis.

Paulus herkende de verdeeldheid en ketterijen en probeerde ze te corrigeren. Paulus was niet populair.

Er is altijd al verdeeldheid geweest. Waar het om gaat is dat je het Woord der waarheid “recht snijdt”, zie 2 Tim. 2:15:

“Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Als er een keuze moet worden gemaakt, is het beter Bijbels te zijn dan historisch. Het is verreweg het beste om Bijbels “Paulinisch” te zijn dan populair wanneer je wordt uitgedaagd met wat “de kerk van de eerste eeuw” leerde.

Zie ook het artikel op mijn website www.bedelingdergenade.nl : **“De Christelijke mythe”**.